

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Skwer Kościuszki 16, tel. 17-20; KATOWICE, 3 Maja 34, tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; POZNAN, Aleja Marsz. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 26. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

26.

ZARZĄDZENIE

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 23 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 458) nadaje

ZŁOTY KRZYŻ ZASŁUGI

po raz pierwszy

za zasługi na polu pracy społecznej:

dr Tomaszowi Aschenbrennerowi, adwokatowi w Krakowie, — Stanisławowi Bobińskiemu w Warszawie, — księdzu Zygmunтови Chmielnickiemu, kanonikowi w Łucku, — Marianowi Władysławowi Chudzikowi w Warszawie, — dr Franciszkowi Czernichowskiemu, dyrektorowi Banku Polskiego w Warszawie, — księdzu Janowi Dziubanowi, dziekanowi i proboszczowi w Baryszu powiatu buczackiego, — Arturowi Julianowi Frommowi w Warszawie, — księdzu dr Kazimierzowi Głowińskiemu, proboszczowi, dziekanowi w Żegocinie powiatu jarocińskiego, — dr Kazimierzowi Gregorowi, dyrektorowi Oddziału Banku Gospodarstwa Krajowego we Lwowie, — dr Edmundowi Tomaszowi Heroldowi, lekarzowi w Warszawie, — Izidorowi Iglerowi w Jasle województwa krakowskiego, — księdzu Stanisławowi Kobyleckiemu, profesorowi seminarium duchownego w Łucku, — Marianowi Kosińskiemu, adwokatowi w Wilnie, — Michałowi Stanisławowi Kossakowskiemu, dyrektorowi Oddziału Banku Polskiego w Krakowie, — księdzu Janowi Kosińskiemu w Kowali powiatu radomskiego, — Eugenii Kunickiej w Łaziskach powiatu radomskiego, — dr Mieczysławowi Opuszyńskiemu, adwokatowi w Bielsku województwa śląskiego, — Władysławowi Piaseckiemu w Wilnie, — Aleksandrowi Rostockiemu, adwokatowi w Łucku, — dr Januszowi Sekowskiemu w Warszawie, — Leonowi Szpunt d'Hochfeldtowi w Suwałkach, — księdzu Eustachemu Słwińskiemu, proboszczowi parafii gr.-kat. w Tudiowie powiatu kosowskiego, — Zofii Trochimowskiej w Rakowie powiatu częstochowskiego, — Janowi Turskiemu w Pruszkowie powiatu warszawskiego, — Henrykowi Weissowi w Warszawie, — Antoniemu Wilkowi, nadkomisarzowi Straży Granicznej w Warszawie, — inż. Marianowi Zasztowtowi w Gdyni, — Franciszkowi Zimplowi, radcy Okręgowej Izby Kontroli Państwa w Poznaniu, — Józefowi Zmitrowiczowi, adwokatowi w Wilnie;

za zasługi na polu pracy zawodowej:

dr Stefanowi Falkowskiemu, lekarzowi w Warszawie, — inż. Bohdanowi Karpińskiemu w Warszawie, — Ryszardowi Szymłowi w Służewie powiatu warszawskiego;

za zasługi na polu pracy w bankowości:

dr Teofilowi Darlewskiemu, kierownikowi wydziału Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie, — inż. Józefowi Kałczyńskiemu, kierownikowi oddziału Państwowego Banku Rolnego w Grudziądzu, — dr Franciszkowi Niżyńskiemu, kierownikowi oddziału Banku Gospodarstwa Krajowego w Białej województwa krakowskiego;

za zasługi w służbie państwowej:

Tadeuszowi Bartkowskiemu, radcy Ministerstwa Skarbu, — Feliksowi Bęczkowskiemu, kierownikowi oddziału Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie, — Henrykowi Błaszczykowi, podreferendarzowi Izby Skarbowej Grodzkiej w Warsza-

wie, — Józefowi Borowskiemu, radcy Ministerstwa Skarbu, — Antoniemu Kurzeji, naczelnikowi Urzędu Celnego w Łodzi, — inż. Kazimierzowi Łaskiemu, radcy Komisariatu Generalnego R. P. w Gdańsku, — Brunonowi Niemyskiemu, kierownikowi wydziału Państwowego Banku Rolnego w Warszawie, — Kazimierzowi Marianowi Pothsowi, naczelnikowi wydziału Ministerstwa Skarbu, — Janowi Siemcowi, podreferendarzowi Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie, — inż. Tadeuszowi Szaniorowi, em. naczelnikowi wydziału Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, — Włodzimierzowi Weberowi, naczelnikowi wydziału Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie;

za zasługi w służbie kolejowej:

Józefowi Kałuskiemu, naczelnikowi wydziału Ministerstwa Komunikacji, — inż. Leonowi Szanserowi, kierownikowi działu D. O. K. P. w Radomiu;

ZŁOTY KRZYŻ ZASŁUGI

po raz drugi

za zasługi na polu pracy społecznej:

księdzu dr Antoniemu Stanisławskiemu, proboszczowi i dziekanowi w Krzemieńcu;

za zasługi na polu pracy zawodowej:

Władysławowi Grabowskiemu, dyrektorowi Oddziału Banku Gospodarstwa Krajowego w Gdyni, — dr Stanisławowi Kosibie w Warszawie;

za zasługi na polu pracy w bankowości:

Antoniemu Leśniewskiemu, prokurentowi Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie.

Warszawa, dnia 13 stycznia 1939 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów:

(—) Sławoj Składkowski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Kancelarii P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

P. Prezydent Rzeczypospolitej prof. Ignacy Mościcki przyjął w dniu wczorajszym w obecności P. Marszałka Edwarda Śmigłego-Rydza P. Prezesa Rady Ministrów gen. F. Sławoja Składkowskiego i P. Wiceprezesa Rady Ministrów inż. Eugeniusza Kwiatkowskiego, którzy referowali o bieżących pracach Rządu.

P. Prezydent Rzeczypospolitej przyjął wczoraj gen. Janusza Głuchowskiego, pierwszego Wiceministra Spraw Wojskowych.

Z polecenia P. Prezydenta Rzeczypospolitej szef Kancelarii Cywilnej dziękuje niniejszym wszystkim instytucjom, zreszeniom i osobom, które złożyły, względnie nadesłały P. Prezydentowi Rzeczypospolitej życzenia z okazji Nowego Roku 1939.

—oOo—

Z Ministerstwa Skarbu.

Ministerstwo Skarbu komunikuje o zawarciu w Ameryce umowy w sprawie konwersji 8%-owej pożyczki dolarowej z 1925 r. na warunkach następujących: Waluta, w której wyrażona jest pożyczka, pozostaje niezmienną; oprocentowanie obniżone zostanie do 4½% w stosunku rocznym i obliczane będzie od wartości nominalnej obligacji, powiększonej o przewidzianą warunkami emisyjnymi premię w wysokości 5 dol. od 100; okres amortyzacji przedłużony zostaje do 1963 r.

W związku z powyższym krajowi posiadacze wspomnianej wyżej pożyczki mogą przedstawiać swe obligacje do konwersji w terminie do 30 kwietnia 1939 r. za pośrednictwem Banku Polskiego,

który również udzielać będzie szczegółowych informacji o warunkach konwersji. Do konwersji przyjmowane będą obligacje, posiadające kupony poczynione od płatnego 1 stycznia 1939 r. Na zasadzie generalnego zezwolenia Komisji Dewizowej, Bank Polski prześle złożone do konwersji obligacje do Ameryki, gdzie zostaną one przestemplowane i zaopatrzone w nowe arkusze kuponowe, a następnie przesłane z powrotem do kraju. Obligacje skonwertowane wraz z nowymi arkuszami kuponowymi zostaną wydane osobom, które złożyły je do konwersji.

Przy składaniu obligacji do konwersji Bank Polski opłacać będzie w nowoustalonej wysokości kupony, płatne 1 lipca 1938 r. i 1 stycznia 1939 r.; jeżeli kupony płatne 1 lipca 1938 r. nie będą dołączane do obligacji, przedkładanych do konwersji, Bank Polski wypłacać będzie posiadaczom obligacji, tytułem dopłaty do już zrealizowanych kuponów, różnicę pomiędzy odsetkami wypłaconymi według dawnych stawek, to znaczy w wysokości 4½% w stosunku rocznym, i odsetkami w nowoustalonej wysokości. Kupony od skonwertowanych obligacji płatne w terminach późniejszych opłacać będzie we właściwym czasie również Bank Polski i wszystkie jego oddziały. Ze względu na obowiązujące przepisy dewizowe, wszystkie kupony opłacane będą wyłącznie w walucie polskiej.

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu zawiadamia, iż od krajowych posiadaczy wspomnianej pożyczki, którzy nie zechcą skorzystać z oferty konwersyjnej, Bank Polski skupować będzie na rachunek Skarbu Państwa obligacje, posiadające kupony płatne 1 stycznia 1939 r. i następne, po kursie ważnym aż do odwołania — 275 zł za obligację wartości nominalnej 100 dolarów.

Z Głównego Urzędu Statystycznego.

Bilans handlu zagranicznego Rzeczypospolitej Polskiej i W. M. Gdańska według tymczasowych obliczeń Głównego Urzędu Statystycznego za cały rok 1938 przedstawia się, jak następuje:

Przywóz wynosi 1.300 miln. zł,

Wywóz wynosi 1.185 miln. zł,

Saldo ujemne wynosi 115 miln. zł.

W porównaniu do 1937 r. saldo ujemne wzrosło o 57 miln. zł, ten wzrost w 60% należy przypisać likwidacji zamrożonych należności w Niemczech.

Pasywność bilansu handlu zagranicznego w r. 1938 wykazywała w pierwszych trzech kwartałach stałą tendencję malejącą, zaś w ostatnim kwartale polski bilans handlowy dał już saldo dodatnie, jak wynika z następujących danych:

W I kwartale 1938 r. saldo ujemne wynosiło 58 miln. zł;

w II kwartale 1938 r. saldo ujemne wynosiło 49 miln. zł;

w III kwartale 1938 r. saldo ujemne wynosiło 39 miln. zł;

w IV kwartale 1938 r. saldo dodatnie wynosiło 31 miln. zł.

Bilans handlu zagranicznego w m-cu grudnia wynosi:

Przywóz: — 321.464 ton, wartości 112.121 tys. zł.

Wywóz: — 1.610.879 ton, wartości 122.792 tys. zł.

Saldo dodatnie w m-cu grudnia br. wynosi 10.671 tys. zł.

W porównaniu do m-ca listopada 1938 r. zwiększył się wywóz o 6.967 tys. zł, przywóz zwiększył się o 6.109 tys. zł.

Zwiększył się wywóz następujących artykułów: żyta o 3,4 miln. zł, jęczmienia o 3,0 miln. zł, lnu i odpadków o 1,5 miln. zł, papierówki o 1,4 miln. zł, szynki, poledwiec wieprzowych w opakowaniu hermetycznym o 1,0 miln. zł, rur żelaznych, stalowych o 0,9 miln. zł, pszenicy o 0,8 miln. zł, bekonów o 0,8 miln. zł, nasion koniczyń: czerwonej i białej o 0,7 miln. zł, koks o 0,5 miln. zł, owsa o 0,4 miln. zł, surowca żelaza o 0,4 miln. zł.

Zmniejszył się wywóz następujących artykułów: podkładów kolejowych, sliprów o 1,7 miln. zł, gęsi o 1,5 miln. zł, masła o 1,2 miln. zł, jaj o 0,9